

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. , 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентин Б. Божинов

при участието на секретаря Борислава Г. Тункова
като разглежда докладваното от Валентин Б. Божинов Гражданско дело № 20231220100321 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от "**** *" ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. "*****" **, ет. * срещу М. С. Ш., ЕГН *****, от гр.Г. Д., ул.***** № **.Иска се да бъде признато за установено, че М. С. Ш., ЕГН *****, дължи на „**** *" ООД, ЕИК *****, следните суми: главница в размер на 600лв., дължима и неплатена по договор за паричен заем № 590973 / 09-11-2021г. ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изпълнение на задължението; възнаградителна лихва в размер на 70,91 лв., дължима и неплатена за периода 09-11- 2021 г. до 09-05-2022 г. и законна лихва за забава в размер на 35,79 лв., дължима и неплатена за периода от 01- 03-2022 г. до 01-12-2022 г., за което е издадена заповед за изпълнение почл.410 от ГПК по ч. гр. д. № 1153/2022 г. по описа на РС Гоце Делчев.Претендира съдебно деловодни разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответницата представя писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на предявените искове.Навежда твърдения за нищожност на договора или на отделни негови клаузи.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира следното от фактическа и правна страна и прави следните правни изводи:

По ч. гр. д. № 1153/2022 г. по описа на РС Гоце Делчев е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, с която М. С. Ш. с ЕГН ***** е осъдена да заплати на кредитора***** ООД, следните суми: - главница: 600лв., възнаградителна лихва: 70,91 лв. за периода 09-11-2021 г. до 09-05-2022 г., договорна неустойка: 244,09 лв. - за периода от 09-11-2021 г. до 09-05-2022 г. , законна лихва за забава: 35,79 лв. за периода от 01-03-2022 г. до 01-12-2022 г. , разходи за събиране на вземането поради забава в плащането: 47,75 лв. за периода от 16-12-2021 г. до 01-12-2022 г. , ведно със законната лихва върху главницата , считано от датата на подаване на заявлението – 30.12.2022 година до окончателното и заплащане, както и сторените разноси в размер на 25 лева за заплатена държавна такса и 50 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са представени Договор за паричен заем Кредирект № ***** от 09.11.2021г.; копие от Стандартен европейски формуляр и Искане за сключване на договор за кредит от 09.11.2021 г.

Според заключението на назначената и приета от съда, неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза. След запознаване с материалите по делото се установява, че на 09.11.2021 год. е сключен договор за потребителски паричен заем КРЕДИРЕКТ номер ***** между „**** **” ООД, с ЕИК ***** и лицето КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛ - М. С. Ш. с ЕГН ***** . Целта на договора за паричен заем КРЕДИРЕКТ № ***** е отпусната сума, при следните параметри и условия; - Сума на кредита - 600,00 лв. /шестстотин лева/; - Срок на договора за кредит - 6 месеца - Годишен лихвен процент - 40,05 % - Месечна вноска с начислена неустойка - 183,00 лв. След разглеждане на предоставените документи в делото задълженото лице КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛ - М. С. Ш., е усвоила потребителски кредит в размер на 600,00 лв, /шестстотин лева/. От предоставената справка от „*****“ АД, приложена на стр. 81 от кориците на делото, се вижда, че сумата в размер на 600,00 лв. е изплатена на лицето М. С. Ш. с преводен номер - ***** на 12.11.2021 год., като наредител на превода е дружество „*****” ООД Съгласно чл.6.1 от предоставения договор за паричен заем КРЕДИРЕКТ с номер ***** от 09.11.2021 год., в

срок от три дни Заемателя е длъжен да предостави обезпечение под формата на поръчител или банкова гаранция. Съгласно чл.6.2, при неизпълнение на условието по чл.6.1., Заемателят дължи неустойка в размер на 407.06 лв., която се начислява месечно, съгласно предоставения погасителен план. Съгласно условията на отпускане на паричен заем, при постъпване на средства, първо се погасява неустойка, такси, просрочени лихви, редовни лихви и най-накрая се погасява главницата. От предоставената справка от „*** ****“ АД, приложена на стр. 81 от корицата на делото, се вижда, че Зеомополучателя М. С. Ш. е направила три вноски по кредита, както следва: - Вноска на 17.06.2022 год. в размер на 50,00 лв. - Вноска на 01.08.2022 год, в размер на 100,00 лв. - Вноска на 23.08.2022 год. в размер на 50,00 лв. Съгласно погасителния план, първата вноска трябва да се плати на 09.12.2021 год., а последната на 09.05.2022 год. Ако Зеомополучателя просрочи вноската, той дължи лихва за забава в размер на законовата лихва за всеки просрочен ден считано от датата на настъпване на просрочието до неговото пълно погасяване. Както се вижда, Зеомополучателя не е спазвал датите на плащане по погасителен план. Първата вноска е направена едва след изтичане на срока на кредита, т.е. на 17.06.2022 год., след датата на последната шеста вноска по погасителен план /09.05.2022 год./ При така внесените вноски общо в размер на 200,00 лв. /двеста лева/ след падежа на кредита, се е погасявало само просрочената неустойка.Спазвайки условията по отпускане на паричен заем, а именно, че при направена вноска се погасяват последователно: неустойки, такси, просрочени лихви, редовни лихви и най-накрая главница, размерът на непогасени остатък от главница по договор за паричен заем КРЕДИРЕКТ № ***** е както следва: а. Главница - 600,00 лв. /шестстотин лева/ Отговор на 3-ти въпрос: Към дата на изготвяне на счетоводната експертиза 03.01.2024 год., няма предоставена информация за извършени други погасявания по задължението от лицето М. С. Ш., освен вече посочените в отговора на 2-ри въпрос. Следователно непогасената възнаградителна лихва по погасителен план по сключен договор за паричен заем КРЕДИРЕКТ № 590973 е както следва:Редовна лихва по кредит - 90,94 лв. /Деветдесет лева и 94 ст./. Към дата на изготвяне на счетоводната експертиза 03.01.2024 год., няма предоставена информация за извършени други погасявания по задължението от лицето М. С. Ш., освен вече посочените по горе в отговора на втори въпрос. Непогасената законова лихва за просрочието от дата на настъпване на

просрочената вноска до 30.12.2022 год., когато е подадена Заповедта за съдебно изпълнение е в размер на 46,21 лв. /четиридесет и шест лева и 21 ст./

Според заключението на съдебно-графическата експертиза, имената изписани в позиция „клиент“ в оспорваната разписка са изписани от ответника по делото М. С. Ш.. Поддписа положен в позиция „Подпис“ на оспорваната разписка е изпълнен от ответника по делото М. С. Ш..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 422 ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК и има за предмет да се установи съществуване на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 и сл. от ГПК. За успешното провеждане на установителен иск в тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че ответника му дължи сумите за които е издадена заповедта за изпълнение.

Предявеният иск за установяване вземане на ищцовото дружество към ответника е процесуално допустим, доколкото е предявени в срока, предвиден в чл. 415, ал. 1 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение, при подадено в срок възражение от длъжника.

Тъй като "*****" ООД, като финансова институция отпуска заеми със средства, които не са набавени чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, това означава, че същото може да бъде определено като кредитор по смисъла на чл. 9, ал. 4 ЗПК.

Съдът намира за неоснователно твърдението на ответницата, че не е страна по договора, че не е подписвала същия, че не е получавала суми по такъв договор и че не дължи нищо за връщане на ищцовото дружество. Тези твърдения на ответницата се опровергават по категоричен и безспорен начин от събраните по делото доказателства, преди всичко от заключенията на двете експертиза, посочени по-горе, заключенията на които съдът не намира за нужно да приповтаря. Т.е. според съда, на 09.11.2021 год. между страните е сключен договор за потребителски паричен заем КРЕДИРЕКТ номер *****, по които ответницата се е задължила да заплаща посочените в него вноски, лихви и неустойки.

От заключението по съдебно-икономическата експертиза се установява, че сумата от 600 лв. е освоена от ответницата.

Няма спор, че като вид търговска сделка за предоставяне на финансова услуга процесния договор за кредит попада в приложното поле на ЗЗП, вкл. нормите на [чл. 143- чл. 146 ЗЗП](#), както и че ответницата, като кредитополучател има качеството на "потребител" по смисъла на [§ 13, т. 1 от ДР на ЗЗП](#).

След като процесният договор за кредит е с характер на потребителски договор, то и на основание [§ 13, т. 1 ДР на Закона за защита на потребителите \(ЗЗП\)](#) следва, че освен правилата на ЗПК, които важат за всички договори за потребителски кредит и уреждат императивните правила за определяне на тяхното съдържание и клаузи, приложими са и правилата на ЗЗП. Нормите, уреждащи неравноправни клаузи/нищожността на сделките са от императивен характер и за приложението им, съдът следи и служебно, защото когато страна се позовава на договор, съдът е длъжен да провери неговата действителност, респ. нищожност, пряко изводима от вида и съдържанието на договора, респ. надлежно въведените в процеса, и без да има позоваване на нищожност (в този смисъл [решение № 384 от 02.11.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1450/2010 г., I г. о., ГК](#)).

Видно от приложените писмени доказателства, между страните е сключен процесния договор за кредит. Съдът намира, че процесният договор е недействителен. Видно от съдържанието на същия, като стойности са посочени годишният процент на разходите – 48, 43 % и лихвен процент – 40, 05 %, като само от тези данни не може да се установи по какъв начин се формира годишният лихвен процент и какъв е действителният му размер. Съгласно [§ 1, т. 2 ДРЗПК](#), общата сума дължима от потребителя /по договор за кредит/ е сбор от общия размер на кредита и общите разходи по кредита. От своя страна, последните включват всички разходи по кредита, а именно - лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници, както и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, в т. ч. допълнителни услуги и застрахователните премии. С разпоредбата на [чл. 19, ал. 4 ЗПК](#) е определен лимит на размера на ГПР - пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с ПМС на Република България. Съгласно [чл. 1 на ПМС № 426/18.12.2014 г.](#) годишният размер на законната лихва за просрочени парични задължения се определя от размера на основния лихвен процент на БНБ в сила от 01 януари, съответно от 01 юли на текущата година плюс 10

процентни пункта. Дневният размер на законната лихва за просрочени парични задължения е равен на $1/360$ част от годишния размер. За периода на действие на договора е валиден основен лихвен процент /проста годишна лихва/ в размер на 0.00 на сто, определен на осн. [чл. 35 ЗБНБ](#) - видно от публикации на прессъобщения в сайта на БНБ - www.bnb.bg. Видно от представеното по делото писмени доказателства и от заключението на проведената по делото съдебна експертиза, дължимата от ответника лихва по кредита е в общ размер на 137.15 лева. Съответно вписаната стойност в договора за кредит не отговаря на лихвения процент, с който се олихвява кредита. Съгласно разпоредбата на [чл. 19, ал. 1 ЗПК](#), годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Това означава, че в ГПР следва да са включени всички дължими от кредитополучателя суми. Видно от издадената заповед за изпълнение, в същата ответницата е била осъдена да заплати и договорна неустойка в размер на 244.09 лева и разходи за събиране на вземането в размер на 47.75 лева, каквито суми не се претендират в настоящето производство. В същото време обаче, видно от заключението на съдебно-икономическата експертиза, М. С. Ш. е направила три вноски по кредита, както следва: - Вноски на 17.06.2022 год. в размер на 50,00 лв. - Вноски на 01.08.2022 год, в размер на 100,00 лв. - Вноски на 23.08,2022 год. в размер на 50,00 лв. Както и че при така внесените вноски общо в размер на 200,00 лв. /двеста лева/ след падежа на кредита, се е погасявало само просрочената неустойка.

В рамките на дължимата служебна проверка за неравноправни клаузи, съдът намира, че процесният договор за потребителски кредит е в нарушение на [чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК](#), тъй като посочването на абсолютната стойност на ГПР не е достатъчно, а е необходимо да се отразят допусканията, използвани при изчислението му по определения начин, в която насока са и изискванията на [чл. 19, ал. 1-2 от ЗПК](#), което в случая не е сторено. Годишният процент на разходите по кредита е в размер на 48,43 %, като не се съдържа информация относно начина на формирането му. Поради недействителност на договора- [чл. 22 от ЗПК](#) и на основание [чл. 23 от ЗПК](#),

ответницата е освободена от задължения за лихва и други разходи по кредита. Задължена е да върне само получената главница от 600 лв. Доколкото обаче ответницата вече е заплатила по договора сумата от 200 лева, предвид недължимост на вземания за неустойки и лихва, то задължението по договора е в размер на 400 лева.

С оглед гореизложеното искът за главница се явява основателен за сумата от 400 лв., като до този размер същият следва да бъде уважен, а за разликата над тази сума, до пълния претендиран размер от 600 лева, искът подлежи на отхвърляне. На отхвърляне подлежи претенцията за заплащане на възнаградителна лихва и законна лихва за забава. Ответникът дължи законна лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. На основание [чл. 422, ал. 1 ГПК](#), искът за съществуване на вземането се смята за предявен от момента на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, когато е спазен срокът по [чл. 415, ал. 4 ГПК](#), т. е. от 30.12.2022 г.

Ищецът претендира разноски по делото, като не представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на същия следва да бъдат присъдени разноски по делото за платена д.т., за възнаграждение на в.л. и за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 200 лева, а именно в размер на 325.46 лева, съобразно уважената част на предявения иск.

На основание [чл. 78, ал. 3 от ГПК](#), на ответникът следва бъдат присъдени разноски, съобразно представен списък за разноски, съобразно отхвърлената част на предявените иски, а именно в общ размер на 247.37 лева, според представен списък за разноски, съобразно отхвърлената част на предявените иски.

Предвид т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС на ОСГТК, настоящият състав дължи произнасяне относно извършените в заповедното производство по [чл. 410 от ГПК](#) разноски, който предвид изхода на спора следва да се присъдят в общ размер на 30.04 лева, съобразно уважената част на предявените иски.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че М. С. Ш., ЕГН *****, от гр.Г. Д., ул.***** № **, дължи на "*****" ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. "*****" **, ет. *, сумата в размер на 400 лева, представляваща главница по Договор за паричен заем Кредирект № ***** от **.**.****Г., ведно със законна лихва върху главницата от **.**.**** г. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 400 лева до претендираните 600 лева и за сумата от 70,91 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода 09.11.2021 г. до 09.05.2022 г. и сумата от 35,79 лева,, представляваща законна лихва за забава за периода от 01.03.2022 г. до 01.12.2022 г

ОСЪЖДА М. С. Ш., ЕГН *****, от гр.Г. Д., ул.***** № **, да заплати на "*****" ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. "*****" **, ет. *, сторените в настоящето производство разноси в общ размер на 325.46 лева, както и разносите в производството по [чл. 410 от ГПК](#) по ч. гр. д. № *****/**** г. по описа на РС Гоце Делчев в общ размер на 30.04 лева, съобразно уважената част на предявените искове.

ОСЪЖДА "*****" ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. "*****" **, ет. * да заплати на М. С. Ш., ЕГН *****, от гр.Г. Д., ул.***** № ** сторените в настоящето производство разноси в общ размер на 247.37 лева, съобразно отхвърлената част на предявените искове.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ОС Благоевград.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____